

เอ็กซ์ไฟล์เดือนมีนาคม ๒๕๕๔

ก่อนอ่านเอ็กซ์ไฟล์ เดือนมีนาคม ขอทุกท่านโปรดกลับไปอ่านเอ็กซ์ไฟล์เดือนกุมภาพันธ์ ผมงดทล่นเรื่องและรูป จึงเขียนต่อท้ายไว้อีกสองหน้า ขอคุณครับ

บันทึกการเดินทาง

เดือนมีนาคมดูเหมือนเดินทางน้อยลง จึงไม่ได้ทำบัญชีรายการเดินทาง แต่งานยุ่งไม่ลดลง มากขึ้นเสียด้วยซ้ำ เพราะต้องทำงานประจำที่เคยทำ ต้องสอนหนังสือ ออกข้อสอบ ต้องคุมสอบ และตรวจข้อสอบเล่าให้ฟังด้วยรูป

๒ มีนาคม ๒๕๕๔ สอบสัมภาษณ์

นักศึกษาใหม่ ระบบโควตา

๓ มีนาคม ๒๕๕๔ ไปจัฉิมนิเทศ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ ๖ โรงเรียนเชียงใหม่พิทยาคม อำเภอเชียงใหม่ อุดรราชธานี อาจารย์แนะแนวท่านทราบต่อจากอาจารย์แนะแนวของโรงเรียนประจำจังหวัด จึงขอให้ไป ผมไม่ขัดข้องที่จะไป จะขัดข้องก็ตรงที่ไม่อยากได้อะไรตอบแทน เพราะแต่ละปี มีนักเรียนเก่งจากโรงเรียนนี้ไปเรียนที่คณะวิศวกรรมศาสตร์หลายคน ปีนี้เป็นปีที่สอง เห็นน้ำตานักเรียนอีกเหมือนเดิมแหละ

๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ไปเป็นกรรมการสอบภาคีวิศวกรพิเศษที่สภาวิศวกร ตกเย็น กินข้าวที่ร้านประจำกับลูกศิษย์มน. วิศรุต จันท์สารี (ทำงานอยู่ตึกสูงไม่ไกลจากร้าน) และน้องการ์ตูน พิเชษฐ เยี่ยงยงค์ กินข้าวเสร็จกินกาแฟต่อ ผมชี้ให้ดูที่หนึ่งซึ่งพี่รหัสผู้ล่องลับไปแล้วของพิเชษฐ (ธำรงค์ศักดิ์ สุวานิชวงศ์) ที่เคยมานั่งกินกาแฟกับเพื่อน และผมหลายครั้ง วันนั้น นั่งคุยกันจนกระทั่งร้านใกล้ปิด พรุ่งนี้ผมต้องกลับอุดรราชธานีไปคุมสอบ

๑๑ - ๑๒ มีนาคม คุมสอบปลายภาค

สองภาพบน เขียนแบบวิศวกรรม (นักศึกษาชั้นปีที่ ๑) สองภาพล่าง วิศวกรรมขนส่ง (นักศึกษาชั้นปีที่ ๔) สังเกตการแต่งกาย ไม่เห็นความแตกต่าง ป่านนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ ที่จบการศึกษา และทำงานแล้ว คงทราบแล้วว่า การแต่งกายถูกกาลเทศะ สำคัญอย่างไร

๑๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ปฐมนิเทศนักศึกษา

ชั้นปีที่ ๓ ที่จะไปฝึกงาน สังเกตการแต่งกายของนักศึกษาทุกคน เปรียบเทียบกับรูปข้างบนนี้ อีกนั่นแหละ หากไม่ใช่แบบนี้สงสัยจะเป็นเรื่อง หนักหนาถึงขั้นไม่ต้องไปฝึกงาน ผมมีโอกาส และเวลาที่จะสอนเขาได้แค่นี้แหละครับ มากกว่านั้นคงเป็นเรื่องบุญกรรมของแต่ละคน

๒๗ มีนาคม ๒๕๕๓ วันว่าง ที่อุบลราชธานี งานตรวจข้อสอบยังไม่เสร็จ แต่ขว่างสักวันเพราะเบื่อกมาก ทำอะไรต่อไปไม่ไหวแล้ว วันนี้ฟ้าครึ้มฝน อากาศหนาวเย็น ผมเริ่มต้นด้วยกินอาหารเช้า ดอยสาย ๆ นวดแผนไทยสองชั่วโมง ไปเดินตลาดของเก่า ซึ่งส่วนใหญ่คือเสื้อผ้า ใต้ของสะสมติดมือสองสามชิ้น พบลุงคนหนึ่งสวมเสื้อกันหนาว กอดกระเป๋านั่งคนเดียวท่ามกลางคนเดินผ่านไปมาอย่างไม่มี ความหวัง ผมให้ลูกศิษย์เอาเงินไปให้แก่ ทั้งที่แกไม่ได้ขอ ลูกศิษย์ผมบอกว่า อาจารย์ฝากมาให้ เห็นแกยกมือไหว้ขอบคุณท่วมหัว ภาพเช่นนี้ เห็นแล้วว่าแหงใจ โดยเฉพาะในวันที่เห็นหนาว ต่อจากนั้น ผมไปนั่งกินกาแฟที่ร้านบรรยากาศโบราณ เพื่อถือโอกาสดูของเก่าด้วย ดูแล้วเห็นว่าหากผมเปิดร้านแบบนี้บ้าง ของที่ผมสะสมไว้ไม่น้อยหน้าใครเลย ภาพขวามือ ลูกศิษย์ (ทวีศักดิ์ ศักดินานนท์) คนที่อาสาขับรถพาไปไหน ๆ ส่วนอีกคน (อลงกรณ์ ฤกษ์คำ) ติดธุระที่

บ้านกระทันหัน ตอนเย็นผมแวะไปดูคนให้อาหารปลาที่แพปลาทำน้ำวัด ซึ่งเป็นพระอารามหลวง จบด้วยการ Steak เนื้อโคขุน กลับบ้านเล่น INTERNET วันนี้ไร้สาระจริง ๆ

ขอบคุณ

เดือนนี้ถือโอกาสรวบรวมขอบคุณลูกศิษย์ ที่เอื้อเฟื้อรูปถ่ายไว้ให้ผมใช้สอนหนังสือ ผมเชื่อว่า คนที่ถ่ายรูป อาจไม่รู้ด้วยซ้ำ (ตามประกาศคนที่อยู่กับงาน มันจะเห็นงานที่ตนเองทำเป็นเรื่องปกติธรรมดา ไม่น่าสนใจ) มีอะไรที่น่าตื่นตาตื่นใจ แปลกใหม่สำหรับนิสิตนักศึกษารุ่นน้อง ๆ ที่ยังไม่เคยเห็น หรือสัมผัส บ่อยครั้ง ที่อาจมีสิ่งที่เขา “ตั้งใจถ่าย” ผมถือโอกาสนี้ขอบคุณทุกท่าน หลังจากที่ห่างว่างเว้นมานาน ตกหล่นอย่างไร ก็คงจะรวบรวมขอบคุณอีกในคราวต่อ ๆ ไป ขอบคุณครับ

Exhaust ขนาดใหญ่

แถมท้ายด้วยเครนที่ติดตั้งบนอาคารขนาดใหญ่พิเศษ และอาคารสูงแห่งหนึ่งใจกลางกรุงเทพ (ต้องบอกว่าใจกลางราชประสงค์) วิศวกรรม จันทรสารี

ถนนที่จะไปชายแดน

ไทย-สปป.ลาว และดอยภูคา คนถ่ายภาพไม่ได้บอกสถานที่ เข้าใจว่าจะเป็นเพื่อนพี่อ๊อบ (สิริรัตน์ ระลึก) ที่ถ่ายตอนขึ้นไปช่วยงานบวช อ๊อบที่นั่น สำหรับผม รูปที่ ๖ สวยมาก บอกความรู้สึกแว้งว้าง แกร่งกล้าท้าทาย ตามประสาวิศวกรที่เคยออกแบบ และกินนอนอยู่กับถนนสะพาน สามภาพล่างเป็นไม้ดึกดำบรรพ์ที่สูญพันธุ์ไปหมดทุกแห่งแล้ว ยกเว้นที่ดอยภูคา ครับ ชื่อเรียกของมันคือ ชมพูภูคา นั่นเอง รูปทรงของต้นคล้ายปรังดึกดำบรรพ์ ใบเล็กเรียวยาวดอกเป็นช่อใหญ่ กลีบดอกแข็งสีชมพูสด เกสรสีเหลือง โครงสร้างดอกคล้าย ๆ กับดอกสาละ น่าดีใจว่า กรมป่าไม้สามารถขยายพันธุ์สำเร็จโดยการเพาะเนื้อเยื่อ หลังจากที่เคยพยายามเพาะเมล็ด และใช้วิธีอื่น ๆ แล้วไม่ได้ผล เข้าใจว่า ชมพูภูคา คงจะงอกงามดีเฉพาะที่สูงที่มีอากาศค่อนข้างหนาวเย็น

เขื่อนพระรามที่ ๖ ที่จังหวัด

พระนครศรีอยุธยา เขื่อนแห่งแรกของประเทศไทยที่ยังคงใช้งานจวบปัจจุบัน โดยรักตระกูล ศรีคำ ภาพบนเป็นภาพมุมกว้าง ทั้งสามภาพจะกลายเป็นภาพประวัติศาสตร์ เพราะถ่ายในช่วงที่ระดับน้ำเหนือและท้ายเขื่อนเท่ากัน เป็นช่วงที่น้ำป่าท่วมภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือเมื่อปีที่แล้ว

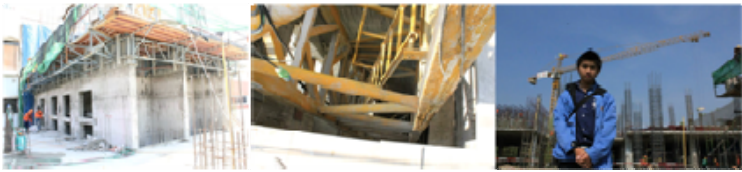

งานก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่ง

น่าจะเป็นที่พระนครศรีอยุธยา (จดหมายจากลูกศิษย์เดือนกุมภาพันธ์ ฯลฯ กระผมรักตระกูล ศรีคำ ศิษย์เก่าภาควิชาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยนเรศวร รหัส ๔๗๓๖๑๒๗๔ ครับ ปัจจุบันผมทำงานที่ บริษัท ยู.ซี.ดี. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ไซท์งานที่ อำเภอบางบาล พระนครศรีอยุธยา เป็นงานก่อสร้างสถานีขนส่งทางลำนํ้าเพื่อการประหยัดพลังงาน ของกรมเจ้าท่าครับ ฯลฯ) กำแพงกันดินแบบคอนกรีตอัดแรงหาดูยากอยู่ ผมเคยมีภาพกำแพงกันตลิ่งที่ทำเรือสำราญสองสามแห่งที่ภูเก็ต เป็นงานที่มีอุปสรรคมากมาย มีวิธีแก้ไขปัญหาที่น่าสนใจ น่าจะเป็นงานในช่วงท้าย ๆ ของบูรพาจารย์แห่งวงการวิศวกรรมไทยท่านหนึ่ง เสียตายจริง ๆ ที่ไม่ได้ scan ภาพถ่ายเก็บไว้ วันนี้ไม่รู้จะไปหาที่ไหน

รูปเหล่านี้รักตระกูล อาจนึกไม่ถึง ผมใช้สอนวิศวกรรมขนส่ง (การขนส่งทางท่อ) ทั้งท่อ และแท่นเจาะ เป็นสิ่งที่นิสิตนักศึกษาไม่มีใครจะได้เห็น ทั้งที่มีอยู่ทั่วประเทศ) สามรูปล่าง มีรักตระกูลอยู่ด้วย ขอขอบคุณครับ

คราวนี้เป็นรูปของน้องบอล (ศุภชัย ทำวาน) ที่ถ่ายรูปโครงสร้างอาคารที่ ดร.กำพล ทรัพย์สมบูรณ์กรุณาฝากฝังให้ดูงานอย่างสนอกสนใจ ในรูปนี้เป็น ผนังลิต Slip form และ Climbing-up Tower crane (ชนิดขึ้นไปกับผนังลิต) รูปขวามือมีรูปศุภชัยด้วย

เป็นรูปการจัดเหล็กเสริมในเสาที่ต้องคำนึงถึงการทำงาน และตำแหน่งของรอยต่อทาบภายใต้แรงอัด และการตั้งเหล็ก (Offset)

รูปเหล่านี้เป็นพื้นคอนกรีตอัดแรง (Post-tensioned slab) เหล็กเสริมที่บริเวณหัวเสาช่วงใน (Interior column) เสาตันริม (Edge column) หรือเสาที่มุม (Column at corner) และแป้นหัวเสา (Drop panel) มีรูปสมอยึด (Dead-end anchorage) ของลวดอัดแรง (รูปที่ ๔) ด้วยครับ เข้าใจถ่ายรูปจริง ๆ แปลว่าการเรียนคอนกรีตเสริมเหล็กสัมฤทธิ์ผล

เป็น ถัง คสล. (Retaining

structure) ขนาดใหญ่ น่าจะเป็นถังเก็บน้ำ (Water storage tank)

รูปจากใครก็ไม่รู้ (กำลัง

สอบถามชื่อให้แน่ใจ) ต้องบอกว่า คือภาพแห่งทศวรรต ที่นิสิตนักศึกษาจะตื่นตาตื่นใจที่สุด แน่ ๆ ผมเองก็ไม่ได้มีโอกาสเห็นฐานรากแพ (Raft or mat foundation) ที่ใหญ่โตมโหฬารแบบนี้มานานหลายสิบปีแล้วนะ ครับ ประมาณจากภาพ ฐานรายน่าจะหนากว่าหกเมตร ถึงกับต้องใช้ท่อเหล็กทำนั่งร้าน หรือแคร์ รองรับเหล็ก บน รูปนี้จะตอบคำถามที่ว่า หากปริมาณเหล็กเสริมมากจนระยะเรียงถี่มาก แม้เพิ่มความหนาฐานรากก็แล้วจะ ทำอย่างไร ตอบ ก็เสริมเหล็กมากกว่าหนึ่งชั้นได้ครับ ฐานรากมีเหล็กสองทิศทาง หากแต่ละทิศทางเสริมเหล็ก มากกว่าหนึ่งชั้น สิ่งที่ต้องตอบให้ได้อย่างมั่นใจด้วย Engineering Sense คือ เหล็กทิศทางใดจะวางอยู่ ข้างล่าง หรือที่ผิวล่าง ต้องเสียเวลาหา ศูนย์ถ่วงของเหล็กเสริม และความลึกประสิทธิผล ซึ่งก็มีสองค่า (สองทิศทาง) และทั้งสองค่าแตกต่างกันมากพอควร จำได้ว่า ผมเคยออกแบบฐานรากที่หนาราว สามเมตร เศษ เสริมเหล็ก Bundle สองชั้น (2-DB 32 @ 0.15 ทั้งสองชั้น) และอีกทิศทางหนึ่งก็เสริมเหล็กแทบจะไม่ น้อยไปกว่ากัน วางวันหลังจะ Scan มาให้ดู หารูปสุดท้ายจะเห็นว่า แบบ ค้ำยัน การเทคอนกรีต และควบคุม อุณหภูมิเป็นเรื่องสำคัญมาก ต้องใช้เวลาน่าจะกว่าหนึ่งวัน วีระชัย ผู้เอื้อเฟื้อรูปเหล่านี้ยืนอยู่ใกล้ป้อมลมในรูปที่

๗

แกะแบบข้างแล้ว ดูเอาเองว่า

ใหญ่โตมโหฬารขนาดไหน

รูปงาน Erection ถัง (Silo)

โลหะขนาดใหญ่ของกฤษดา เตียวสุรินทร์ ลูกศิษย์ที่มหาวิทยาลัยนเรศวร

Pipe rack และ Multi-stories

frame ของวิชาญ ลาลูน บัณฑิตวิศวกรรมเครื่องกล มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่จบการศึกษาไปราวสักห้าหกเจ็ดปีแล้วเห็นจะได้ ขอขอบคุณนะครับ

งาน Erection ตรงงานเปโตร

เคมี โดย อุเทน หอมเนียน ลูกศิษย์รุ่นที่สอง บัณฑิตวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี อลังการงานสร้างจริง ๆ กลายเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะทางไปเสียแล้ว

“ศาสตราจารย์อ้วน” นพวิทย์

อมรสิน ดุ้ยนุ้ย นำเอ็นดู ขยันขันแข็ง ทั้งเรียน และกิจกรรม แม้จะนั่งหลับในห้องเรียนบ้าง ผมตั้งชื่อ นพวิทย์ ว่า “ศาสตราจารย์อ้วน” เพราะเวลาสอบ มักจะใส่แว่นตา สอบไปสักพัก ทั้งหัว ใบหน้า และแว่นตาจะยู่ยงเหยิง เหมือน ศาสตราจารย์ ที่กำลังค้นคิดสูตรระเบิดปรมาณู

รูปถ่ายจากสถานที่ฝึกงานโดย

“ศาสตราจารย์อ้วน” นพวิทย์ อมรสิน และชานนท์ เขตดอน กับใครอีกคนก็ไม่รู้ เป็นงานกำแพงริมตลิ่ง (เรียกว่า พันง์ นะครับ) แม่น้ำมูน บริเวณสะพานเสรีประชาธิปไตย ซึ่งเชื่อมระหว่างอำเภอเมือง และอำเภวารินชำราบ นพวิทย์ถ่ายรูปสะพานแบบเป็นงาน ส่วนโครงสร้างพันง์ ก็มีตั้งแต่โรงหล่อเสาเข็มคอนกรีตอัดแรง การตอกเสาเข็ม การสอดแผ่น (พื้นคอนกรีตอัดแรง) ลงร่องระหว่างเสาเข็ม การเทพื้น และวางท่อระบายน้ำใต้ดิน (Sub-drain) และคันหินทิ้ง (Rock-fill berm) ด้านหน้าพันง์ เพื่อทำให้เกิดแรงดันดิน Passive นอกเหนือจากแรงดันน้ำในแม่น้ำ

จดหมายจากลูกศิษย์

เดือนมีนาคม เป็นเดือนที่ย่างมาก ๆ เดือนหนึ่ง สำหรับนักศึกษาปีสุดท้าย เป็นเดือนที่เขาคงจะรู้สึกคิดถึง หรือรำกัมหาวิทยาลัยมากที่สุด อย่างไรก็ตาม จากนักเรียน เป็นนักศึกษา จากนักศึกษาเป็นวิศวกร ทุกคนต้องจากไป เดินไปบนเส้นทางของตนเอง ถึงตอนนี้ นอกจากความรู้ความสามารถที่เขาได้ร่ำเรียนสั่งสมมาเป็นทุนแล้ว ก็เห็นจะเป็นบาปบุญคุณโทษ ซึ่งเป็นกรรมเฉพาะบุคคล ที่จะช่วยนำพา เกื้อหนุน หรืออุดหนุน สุดแท้แต่ละคนจะมีกรรมเช่นไร ผมเองก็คงจะมีกรรม เช่นกัน เพราะมีเช่นนั้น ก็คงไม่มีสภาพเช่นนี้

Date: Wed, 6 Apr 2011 14:24:55 +0700

ขอเชิญส่งบทความ การประชุมวิศวกรรมแหล่งน้ำแห่งชาติ เรียน ดร.สถาพร ผมขอเชิญส่งบทความ
ประชาสัมพันธ์ และเข้าร่วมประชุมวิศวกรรมแหล่งน้ำแห่งชาติ ครั้งที่ ๔ ระหว่างวันที่ ๑๘-๑๙ สิงหาคม
๒๕๕๔ จัดโดย วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ร่วมกับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
อาจารย์จะมาในฐานะ บทความรับเชิญก็ได้ ในกรณีนี้ ผมจะออกจดหมายในนาม วสท ให้ครีบาจารย์จะส่ง
บทความให้ผมก่อนก็ได้ครับ ขอภายในวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ (ส่งมาที่ผมโดยตรงก็ได้ จะประสานงานให้)
สำหรับบทความฉบับร่าง ขอภายในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เว็บไซต์การประชุม
<http://www.eitwre2011.fiet.kmutt.ac.th/> ขอขอบคุณครับ ชัยยุทธ Professor Dr. Chaiyuth Chinnarasri,
Director, Water Resources Engineering Research Center (WAREE), King Mongkut's University of
Technology Thonburi (KMUTT), 126 Pracha Uthit Rd., Bangkok, Thailand, 10140 Tel: (662) 470-
9134-7; Fax: (662) 427-9063 chaiyuth.chi@kmutt.ac.th

ขอบคุณครีบาจารย์ กระผมจะพยายามเขียนบทความส่งให้ตามกำหนดที่แจ้งครีบาจารย์จะส่งหนังสือมาให้
อีกสามสี่วัน คงจะได้รับสวัสดิ์ครีบา สถาพร โภคา

ป.ล. ผมส่งบทความแล้ว ดั้งนี้ สำหรับท่านที่ทำงานออกแบบก่อสร้างโครงสร้างพื้นที่น้ำหลากอย่าลืมติดตาม
อ่านนะครีบา

การวางแผนออกแบบโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่น้ำหลากขนาดใหญ่ กรณีศึกษา: จังหวัดอุบลราชธานี PLANNING
AND DESIGN OF INFRASTRUCTURES IN LARGE FLOOD PLAIN, CASE STUDY: UBON RATCHATHANI

รศ. สถาพร โภคา (Dr. Sdhabhon Bhokha)¹

ศ.ประกอบ วิโรจนุกฎ (Prof. Prakob Wirojanakud)²

¹ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี sdhabhon@ubu.ac.th

² คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ubuen@ubu.ac.th

บทคัดย่อ : บทความนี้ ทบทวน และเสนอแนวปฏิบัติในการวางแผนออกแบบโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่น้ำหลากขนาดใหญ่
ประกอบกรณีศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งตั้งอยู่ท้ายน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง-ชี-มูล เกิดอุทกภัยซ้ำ ตั้งแต่อดีต สภาพภูมิประเทศ
และการใช้ที่ดินเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ไม่มีมาตรการ หรือวิธีหนึ่งวิธีใดโดยลำพังที่จะสามารถป้องกันอุทกภัยได้ ข้อเสนอแนะใน
การวางแผนออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน คือ 1) ควรใช้ทั้งสถิติ และพิบัติภัยปัจจุบัน โดยพิจารณาสภาพอุทกวิทยาทั้งลุ่มน้ำ การ
จัดการต้นน้ำ และท้ายน้ำ 2) ใช้คาบการเกิดอุทกภัยซ้ำยาวนานขึ้นเพื่อออกแบบโครงสร้างสำคัญ ให้คงอยู่ และใช้ประโยชน์
ระหว่างอุทกภัยได้ 3) เลือกระบบโครงสร้าง และเทคโนโลยีที่เหมาะสม ประหยัด ก่อสร้างง่าย บำรุงรักษา พื้นฟูบูรณะง่าย
หลากหลายวัตถุประสงค์ และยั่งยืน 4) เพิ่มมูลค่างานออกแบบ โดยมีมาตรการพิเศษ หรือใช้นวัตกรรม ที่ป้องกันรักษา
โครงสร้าง และทางน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ 5) ใช้กลยุทธ์เชิงนโยบายของหน่วยงานรัฐ มาตรการทางกฎหมาย ผังเมือง จัดการ
พื้นที่เสี่ยงภัย 6) ตระหนักคุณภาพน้ำท่า และน้ำใต้ดิน ควบคู่กับการป้องกัน หรือแก้ปัญหาอุทกภัย หรือภัยแล้ง และ 7) ติดตาม
ประเมินสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เพื่อลดความไม่แน่นอน หรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงในอนาคต

ABSTRACT: This paper reviews the planning and design infrastructures in large flood plain, a case study of Ubon
Ratchathani, the lowest part in Khong-Chi-Mun basin which has been suffered from flooding since last-long history.
Recommendations are proposed following the research results and fact i.e. difficulties geographic, rapid changes of
settlement and land utilization and no single alternative can independently solve the problems. First, both hydrological
statistics and recent records of hazardous disasters of the basin should be considered. Second, the longer return
period should be applied for design of the main structures to withstand and maintain their function during flooding.
Third, proper structural systems or technology should be used depending on their soundness, economical, ease of
construction, maintenance or rehabilitation, multifunction and sustainability. Fourth, value-added design with
measures or innovation that can effectively protect both structures and waterways should be introduced. Fifth,

strategic policy, legal process and town planning to manage the risk areas should be integrated. Sixth, quality of both surface and ground water should also be concerned in parallel with solving the problems of flooding or drought. Seven, continuing changes should be monitored and evaluated towards the management of future uncertainties or risk.

KEYWORDS: Infrastructures, Large flood plain, Planning and design

Date: Fri, 18 Mar 2011 17:33:01 +0700

เทศแก้วเงินครับ อาจารย์ครับตอนนี้ผมทำงานที่ SEAFCO อยู่ไช่ต้งงานแถวๆสีลม ผมอยากมีความรู้ในการ ออกแบบ Diaphragm Wall, Pile wall, Bored pile, Soil cement column ผมควรอ่านหนังสืออะไรดีครับ อาจารย์ช่วยแนะนำด้วยครับ (จะเป็น Text book หรือ หนังสือปริญาโทก็ได้ครับ) ปล.อาจารย์สบายดีไหมครับ ตอนนี้ผมสบายดีนะครับ ที่ไช่ต้งงานผมเจอลูกศิษย์อาจารย์ที่จบจากมหาวิทยาลัย นครสวรรค์ด้วยครับ katekaewngurn@hotmail.com

สถาพรตอบ อยากูรู้พื้นฐานทั่วไป อ่านหนังสือการออกแบบอาคารของอาจารย์สถาพรสิครับ (บทที่ ๕) ส่วน เรื่องการออกแบบ ต้องใช้เวลาศึกษาจากงาน และเป็นเนื้อหาที่เรียนสอนในระดับปริญญาโทเอก จริง ๆ แล้ว ในเนื้อหาวิชาคอนกรีตเสริมเหล็กก็เคยพูดถึง เสาเข็มทุกชนิด (จำแนกตามวัสดุ วิธีทำงาน) Barrette D-wall secant or tangent or contiguous wall ไว้แล้ว ยอมเสียเวลาสอนเรื่องเหล่านี้ตั้งสามชั่วโมง (ทั้งที่รู้ว่า วิชานี้ มักสอนไม่ค่อยจะทัน) แต่เพราะเห็นว่า เป็นเรื่องที่ต้องรู้ก่อนเรียนวิศวกรรมฐานราก ปล. เทศแก้วเงิน เป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ ที่มีผลการเรียนสูงสุด ได้เข้ารับพระราชทาน รางวัลเรียนดี จากสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ในปีการศึกษา ๒๕๕๓ นี้

Date: Thu, 17 Mar 2011 16:17:23 +0700

ไ้ได้รับของแล้วครับ กราบเรียน อาจารย์ ผมไ้ได้รับของที่อาจารย์ส่งมาให้เรียบร้อยแล้วครับ ขอบพระคุณ อาจารย์มากครับ วสันต์ wasan.sa@toyo-thai.com

สถาพรตอบ จั้วหัวเสียตกใจ ไม่ใช่ของลับนะคับ ขอบคุณสถาปนิกใหญ่ พี่ยอดเยี่ยมเถอะครับ มิจะสงให้อีก

Date: Wed, 16 Mar 2011 06:02:03 +0000

ขอคำปรึกษากับอาจารย์ สถาพรครับ เรื่องเรียนต่อครับ คือ ตอนนี้ผลสอบของผม ติดที่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กับ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ครับ สาขาวิศวกรรมขนส่งเหมือนกัน ผมต้องเลือกว่า จะเรียนที่ไหน ซึ่งผมยังตัดสินใจไม่ได้ครับ เพราะว่าแต่ละที่มีสิ่งที่ดีแตกต่างกัน ส่วนที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีท่านอาจารย์ ปรีดา พิทยาพันธ์ ซึ่งท่านก็ได้แนะนำว่าที่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีงานให้ทำฝึกประสบการณ์ นะ ประมาณนี้ครับ ซึ่งผมคิดว่าการที่เราทำลองทำอะไร หรือฝึกประสบการณ์ มันก็เป็นสิ่งที่ดี ส่วน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้น เป็นมหาวิทยาลัยที่ผมอยากเข้าเรียนครับ เนื่องจากท่านอาจารย์มีความรู้ ความสามารถ อยู่ในกรุงเทพการรับรู้ข่าวสารหรือ การติดต่อน่าจะทำได้สะดวกครับ แต่ผมยังไม่ทราบ รายละเอียดของท่านอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เลยครับ แต่ก็ไ้เคยอ่านหนังสือของอาจารย์หลาย ท่าน เกี่ยวกับ วิศวกรรมทาง การออกแบบแอสฟัลต์คอนกรีต วิธีมาร์แชล มาบ้างครับขอขอบคุณอาจารย์มาก เลยนะคับ สำหรับความรู้ และข้อคิดดี ๆ เกี่ยวกับการเลือกเรียนต่อขอให้อาจารย์มีสุขภาพแข็งแรงนะคับ admin_koh@msn.com

สถาพรตอบ อาจารย์แต่ละท่าน อาจเชี่ยวชาญ หรือสนใจหัวข้อวิจัยต่างกัน อาทิ วัสดุการทาง ออกแบบทาง

และอาจมีเศรษฐกิจวิศวกรรมทาง หากทำวิจัยด้านการจราจร หรือแบบจำลองคณิตศาสตร์ เป็นเรื่องที่ต้องเก่ง สถิติ และคณิตศาสตร์ ยากอยู่ เพราะคนเรียนบางคนไม่ถนัดเลย ส่วนอาจารย์ที่ ก็คงรู้จักท่านคืออยู่แล้ว ตัดสินใจเองนะครับ

Date: Mon, 14 Mar 2011 07:51:23 +0000

ขอคำปรึกษากับอาจารย์ สถาพรครับ เรื่องเรียนต่อครับคือมีเรื่องสอบถามอาจารย์ เกี่ยวกับการเรียนต่อปริญญาโทครับ คือผมทราบมาว่า อาจารย์ได้เรียนต่อทางด้าน Transportation engineering ซึ่งผมมีความสนใจด้านนี้ครับ คืออยากถามอาจารย์ว่า มีมหาวิทยาลัยไหนบ้างที่ส่งเสริมทางด้านนี้ครับ แต่ถ้าเป็น AIT ผมคงไม่ไหว เพราะผมไม่เก่ง ภาษาอังกฤษครับ ขอขอบคุณอาจารย์นะครับ ขอให้อาจารย์มีความสุขแข็งแรงครับ admin_koh@msn.com

สถาพรตอบ ผมเรียนวิศวกรรมขนส่งเพราะตกลงรับปากอดีตอธิการบดี มจร (สมัยนั้นเป็นหัวหน้าภาควิชา) ว่าจะกลับไปเป็นอาจารย์ เพราะขณะนั้นอาจารย์ท่านที่สอนอยู่ลาราชการไปต่างประเทศ (Sabbatical leave) นานหลายปี ทั้งที่เดิมตั้งใจเรียนโครงสร้าง หรือบริหารงานก่อสร้าง หรือวิศวกรรมปฐพี เมื่อเรียนจบ อาจารย์ท่านบ่งเอิญกลับมา ผมไม่ได้เป็นอาจารย์ ต้องกลับไปทำงานสารพัด ทั้ง ถนน แหล่งน้ำ โครงสร้าง ดิน ฯลฯ แต่วิศวกรรมขนส่งก็ได้ใช้มากอยู่ ทุกวันนี้ยังสอนวิศวกรรมขนส่ง (เป็นวิชาแรกในชีวิตที่สอน และแต่งตำรา) และวิศวกรรมทาง ตำราทั้งสองเล่มก็ยังปรับปรุงอยู่ (มีสำเนาเก่า ๆ ในห้องสมุดมน ด้วยกระมัง) สมัยก่อนที่ชีวิตต้องหักเห เพราะงานวิศวกรรมขนส่งไม่ค่อยมี หรือคนไม่เห็นความสำคัญ หรือยังมีโครงการไม่มาก ส่วนใหญ่จึงกลายเป็นงานของวิศวกรต่างชาติ ปัจจุบันเปลี่ยนไปมาก ในฐานะอาจารย์ ที่เห็น หรือรู้สึกตั้งแต่เรียน คนไม่ค่อยเห็นความสำคัญของวิศวกรรมขนส่ง หรือ ไม่ค่อยมีบทบาทในการทำงาน อีกอย่างในมหาวิทยาลัย อาจารย์สาขานี้ มักมีน้อย อีกทั้งยังสนใจหรือเชี่ยวชาญไม่เหมือนกัน เรียนปริญญาโทเอกสำคัญที่อาจารย์อยากมองสถาบัน หรือความเชี่ยวชาญ เพราะจบไปทำงานชีวิตพลิกผันไปตามดวงดาว และการเดินทางสายอาชีพของเราตามที่เราเลือก ผมเองก็ใช่ ที่ไม่เอ่ยชื่อคือไม่แนะนำ หากอยากให้แนะนำชื่อคน ยกหูโทรถามดิ๊ก ๆ ๐๘๑ ๙๒๔๐๐๙๔ อยากให้ไปเรียนที่อื่นที่ไม่ใช่มน. เหมือนปลาเปลี่ยนน้ำ ต้นไม้เปลี่ยนดิน หรือกระดาง จะเป็นแรงกระตุ้นให้เติบโตเร็ว สวัสดิ์ครับ

Date: Fri, 11 Mar 2011 22:10:36 +0700

เรียนอาจารย์ที่เคารพ ผม รุ่งโรจน์ เพ็ชรเขียวพี่ศุภชัยบอกว่า อาจารย์ให้ผมไปพบ แต่วันนี้ผมต้องไปส่งเอกสารในเมือง จึงมาพบอาจารย์ไม่ได้ ก็ต้องขอโทษด้วยครับ พรุ่งนี้วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๔ไม่ทราบอาจารย์มาทำงานที่คณะไหมครับ ผมจะไปพบ ถ้าอาจารย์ไม่สะดวก ไม่เป็นไรครับ วันจันทร์ผมไปพบ ได้ครับไม่เป็นไร resworpp@gmail.com

สถาพรตอบ ผมไปทำงาน อยู่ถึงเย็น ไม่ได้มีเรื่องอะไร แต่อาจารย์ศิลปศาสตร์ท่านหนึ่งฝากหนังสือเล่มเล็ก ๆ ให้ผม ผมจะให้รุ่งโรจน์ต่อครับ

จดหมายถึงอาจารย์สุทัศน์

ผมมีปัญหาเรื่องบ้านของคุณหมอซึ่งเป็นเพื่อน ผม ... (ผมไม่แสดงรูป และรายละเอียดของงาน เพราะเป็นงานออกแบบของสถาปนิก และวิศวกรท่านอื่น เกรงจะเป็นเรื่องละเมอจรรยาบรรณวิชาชีพ) จึงเขียนเมลล์พร้อมข้อมูล และรูปถ่าย ถามเพื่อนวิศวกร (อาจารย์สุทัศน์ สุวรรณสินธุ์) ดังนี้

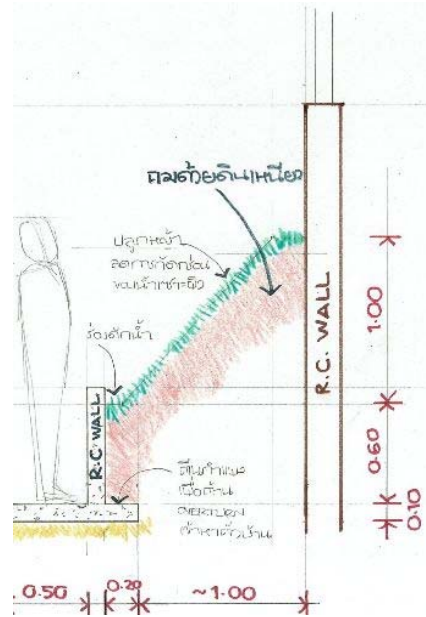
16 มีนาคม 2554, 17:26

อาจารย์คุ้งครับ ผมไม่รู้จะทำไมดี ไม่ใช่ปัญหาเรื่องวิธีคิด หรือการคำนวณออกแบบ แต่ปัญหาเรื่องก่อสร้าง พื้นที่ทำงานน้อยมาก ช่วยแนะนำหน่อยนะครับ ปัญหาตามไฟล์แนบ ขอขอบคุณครับ สถาพร

17 มีนาคม 2554, 2:56

อาจารย์สุทัศน์ตอบ

สวัสดิ์ครับ ป๊อก สบายดีนะครับ อยู่ทางไหนเป็นอย่างไรครับ สร้างคนเห็น้อยไหมครับ ขอเป็นกำลังใจให้ นะครับ ผมอยู่ทางนี้ก็ทำงานไป โดนงานชัดไปชัดมา วุ่นได้ทั้งปี แหะละครับ มาเข้าเรื่องบ้านคุณหมอละนะ ครับ เท่าที่ได้ข้อมูล กำแพงด้านหลัง สร้างมานานแล้ว สภาพยังแข็งแรงอยู่ ไม่รั่ว ไม่เอียง ก็วางใจได้ เปลาะหนึ่ง ภูมิประเทศเป็น Slope ก็คล้ายๆ กับ บ้านแถวเชิงเขาทั่วไป การ Cut ดินก็เป็นปกติอย่างที่เขากำ ทำนี้แหละครับ แต่ต้องมีกำแพงเตี้ยเพื่อค้ำน้ำไม่ให้พุ่งเข้าบ้าน และทำหน้าที่สกัดดินที่ Toe slope ผมเห็นด้วย อย่างยิ่งกับป๊อก ที่ใช้ Passive Earth Pressure เพราะทำงานง่ายสุด ราคาถูกสุด และมีประสิทธิภาพที่สุด ครับ ผมลอง Sketch รูปแบบมาให้ดูด้วย ป๊อก ลองพิจารณาด้วยว่าพอจะเข้าท่าไหม

และการ Cut ดิน เพื่อทำกำแพงที่ Toe ของ slope จะเป็นการ Disturb slope stability ผมแนะนำว่าควร cut ที่ละ 2 เมตร แล้วค่อยๆ เท พื้น และกำแพงไปที่ละ 2 เมตร แล้วถมดินเพื่อเป็น Counterweight ยันกำแพงไว้ให้เรียบร้อยก่อน จึงค่อยขยายไปทำส่วนถัดๆ ไป การเริ่มขุด Cut ดิน ให้เริ่มที่ตรงกลางก่อน แล้วค่อยขยายไปทั้งสองข้าง จะดีกว่าการเริ่มจากด้านริม มีความเสี่ยงต่ำที่ จะมีการเคลื่อนของกำแพงไหลเข้ามาบ้านเรา เพราะถ้าเปิดหมดทำทีเดียว ผู้รับเหมาคงชอบ เพราะทำได้ง่ายดี แต่ถ้าโชคร้ายดินเคลื่อนตัวแล้ว ไม่มีใครเอาอยู่แน่ ก็ตัวใครตัวมันละครับ หวังว่าคงพอจะเป็นประโยชน์บ้างนะครับ หากมีข้อมูลในสภาพหน้างานที่ผมมองข้ามไป ช่วยแนะนำ และ ห้ข้อมูลเพิ่มเติมมาด้วย นะครับ บางทีเกาะจากรูปมันอาจมองไม่รอบคอบได้ครับ ช่วยกันมองหลายๆด้านครับ

17 มีนาคม 2554, 9:28

ขอบคุณอาจารย์คุ้งครับ ผมแอบส่งเมลล์เจียบ ๆ เพราะเกรงใจ ลูกศิษย์บอกว่า ช่วงหลัง ๆ อาจารย์คุ้ง อยู่หน้างานเสียเป็นส่วนมาก ไม่ค่อยมีเวลา เห็น Sketch และคำตอบ ตกใจมาก รวดเร็วขนาดนี้ ผมก็อุ้มนใจและจะคำนวณ ทำรายละเอียดกำแพง และกำหนดวิธีทำงานต่อไปได้ หากมีข้อสงสัยอื่น จะขออนุญาตรบกวนนะ ครับ ผมเห็น้อยมาก เพราะทุกวันนี้ต้องสอนนักศึกษาปี ๑ สองวิชา รวม Engineering Drawing ด้วย แต่ก็แหละ

ได้ปั้นดินตั้งแต่เมื่อก่อน เด็กเหล่านี้ จบปีสามแล้ว ได้เห็นการเปลี่ยนแปลงมากอยู่ โดยเฉพาะ Conceptual & systematic thinking และ Sketch ทักษะการเรียนวิชาออกแบบดีขึ้นมาก ผมโชคดี ที่สิ้นปีนี้ ครบวาระครบปี ๘ ปี คงสบายขึ้น ตั้งใจจะสอนหนังสือต่อไป เดือนที่แล้ว ได้มีโอกาสช่วยงานออกแบบภูมิทัศน์ วัดป่า สาขาวัด ป่านานาชาติ ที่ผู้มีจิตศรัทธา และวัด ตั้งใจจะให้ เป็นแบบถาวร สอนพระและชาวบ้านสร้างเอง หลังแรกนี้ ผู้มี จิตศรัทธา ออกเงินให้ คุณประสงค์ ธาราไชย แนะนำให้เขาไหว้วานผม ผมตื่นเต้นมาก และทำอย่างดี ท่าน เดินทางไปขอบคุณผมกว่าสิบครั้ง ครับ ที่ตื่นเต้นเพราะท่านคือ รศ.รัชชัย สุมิตร อดีตคณบดี และอธิการบดี จุฬาลงกรณ์ งานหลุดลอดไปถึงครูบ้านนอกอย่างผมได้ ก็ต้องทำดี ๆ แหละครึบ ขอคุณอาจารย์คั้งครึบ

17 มีนาคม 2554, 18:46

อาจารย์สุทัศน์ตอบ ป๊อกรับ มีอะไรที่พอจะให้ช่วยได้ ไม่ต้องเกรงใจนะครับ มันแล้วแต่ช่วงๆ บางช่วงก็ยุ่ง จนหัวหมุน บางช่วงก็ยุ่งพอประมาณ ถ้าช่วงไหนยุ่งน้อย และบิงโง่เดียว ก็จะทำอะไรก็ได้เร็วหน่อย ถ้าบางช่วงยุ่ง มาก หัวไม่แล่น ก็คงตอบช้าหน่อย ก็ต้องขออภัยไว้ล่วงหน้าครับ ผมได้รับหนังสือของ อ.ยอดเยี่ยม ที่ป๊อก ส่งมาให้อ่านแล้ว มีเรื่องหนึ่ง เรื่องของนาย ก. ที่กลุ่มใน นอนไม่หลับ ที่ไม่รู้จะหาหาเงิน ๓,๐๐๐ บาท ที่ไหน มาทำวิทยานิพนธ์ แต่ท้ายสุดก็มี อาจารย์แมวให้ยืม และจบได้ในที่สุด และได้ผ่อนชำระใช้คืน และท้ายสุดของ ที่สุดได้ตั้งกองทุนเพื่อช่วยรุ่นน้องต่อไปอีกด้วยเงิน ๖,๐๐๐ บาท ผมคิดเหมือนพี่ยอดเยี่ยมว่า ไม่ควรควักเงิน ช่วยอย่างง่ายดาย (แม้มันจะดูเหมือนมีเงิน แต่ไร้น้ำใจ) เพราะคนไทยส่วนใหญ่คงติดความเป็นทาส มาตั้งแต่ ปลายสมัยรัชกาลที่ ๕ ยังต้องการเจ้านายอุปถัมภ์อยู่ ชอบให้เจ้านายเลี้ยง เตือดร้อนก็ไปเบิกเงิน แบบง่าย ๆ ไว้ค่อยหักหนี้กันทีหลัง ไม่คิดยืมหยัดทำฟ้า ทำลมด้วยตนเอง เวลาเดือดร้อนอะไร ก็รอใครก็ได้มาช่วยที่ รอ ไปเรื่อยๆ สักวันคงโชคดีเหมือนหลาย ๆ รายในทีวี ลูกน้องผมในบริษัท ผมตั้งกองทุน เอ พลัส อี โดย (ทั้ง หว่านล้อม ทั้งขู่) หักเงินเดือนพนักงานคนละ ๕๐๐ บ้าง ๑,๐๐๐ บ้าง ๑,๕๐๐ จนถึง ๒,๐๐๐ แล้วแต่ว่า เงินเดือนใครมากน้อย และเอาไปฝากแบงค์ ลงทุนในหุ้น ซื้อทองคำบ้าง ให้พนักงานที่เดือดร้อนอยู่ใน อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 6 ต่อปี บ้าง ทุกวันนี้ พนักงานที่เคยใช้เงินหมดทุกเดือน เมื่อก่อน ลูกเปิดเทอม พ่อแม่ ป่วย บ้านถูกไล่ที่ ซ่อมบ้านที่บ้านนอก ซื้อมอเตอร์ให้พ่อ ๆ ก็ต้องมาทำหน้าที่จ้อย ๆ บอกว่าเดือดร้อน ขอเบิก เจ้านายหน่อย แล้วจะค่อย ๆ ผ่อนคืนให้ แต่เอาเข้าจริงก็ผ่อนแบบกระปิดประปอย ดอกเบี้ยก็ต้องจ่าย เพราะจะคิดมันก็ไม่ลงสักที พอไม่มีดอกเบี้ยก็ผ่อนยาวนานนนนนน หน้าจ้อย เงินหมดทุกสิ้นเดือนทุก ที่ พอมีกองทุน ก็ดีขึ้นมาก มีเรื่องต้องใช้เงิน ให้มาเขียนคำร้องกับผมนี่แหละ และผมจะสัมภาษณ์ว่า จะเอา เงินไปทำอะไร แม้ว่าเงินของพนักงานเอง แต่ถ้าไม่มีเหตุผลก็ไม่ให้เบิก แถมนวดชยันโตอีกยกใหญ่ (ลูก น้องเรียก ชาดโหด) เงินจึงเหลือเก็บแทบทุกคน ยกเว้นบางคนที่ไม่สมัครใจเข้ากองทุนก็ ปล่อยให้ตาม ยถากรรม แต่มีข้อแม้ว่าวันที่คุณเดือดร้อน ผมไม่ช่วยนะ เพราะถือว่าคุณดูแลตัวเองได้ ส่วนคนที่เดือดร้อน จริง ๆ หากเบิกเงินตนเองจนหมดแล้วยังไม่หายเดือดร้อน ก็จะอนุมัติเงินกองทุน ให้ (ของพนักงานทุก คน) ให้ช่วยแก้ปัญหาให้บรรลุผล และให้เป็นหนี้พนักงานทุกคน และต้องจ่ายดอกเบี้ยพนักงานทุกคน (เข้า กองทุน) เงินที่สะสมลงในกองทุน ทุก ๑,๐๐๐ บาท ฝากครบหนึ่งเดือน ได้ ๑ point สะสม point ครบหนึ่งปี เอาผลประโยชน์จากดอกเบี้ยธนาคาร ดอกเบี้ยจากพนักงาน กำไรจากการลงทุนในหุ้นตลาดหลักทรัพย์ มา ปันผลแบ่งกันไป ด้วย weight ของ point ที่สะสมกันมา บางคนก็ได้ปีละหลายพัน บางคนได้แค่ ๑๐ บาท แล้วแต่บุญกรรมกรรมแต่งของแต่ละคนไป เดียวนี้พนักงานเริ่มยื่นด้วยตนเองได้บ้างแล้ว แต่บางคนต้องถูก บังคับ ถึงยอมอมเงิน ถ้าไปที่อื่นคงกลับสู่สภาพเดิมเป็นแน่ แต่ก็ดีใจที่หลายคนเห็นคุณค่ามันจริง ๆ สะสม เงินซื้อที่ ซื้อบ้านได้ เป็นขั้นเป็นอัน

ที่พูดมายี่ดียวก็อยากถามว่า มีคนเดือนร้อนด้วยเงิน ๓,๐๐๐ บาทจริง ๆ หรือไม่ ในฐานะที่ป๊อก โกล้ซิดเด็ก ๆ มาก ช่วยหาข้อมูลให้ที เพราะถ้าจะเป็นจะตายด้วยเงินแค่นี้ มันน่าอนาใจจริง ๆ ผมจะตั้ง กองทุนให้กู้ยืมให้ (เท่าไรดีนะ ช่วยสักสามคนก่อน = ๙,๐๐๐ บาทพอไหม น้อยไปไหม) แต่ไม่เอาอย่าง กยศ

นะครับ ดูเหมือน นักศึกษา ไม่ให้ความสำคัญบุญคุณเท่าไร กลายเป็นของตายที่รัฐต้องจัดให้แล้ว เหมือนทาสที่หวังให้เจ้านายต้องช่วยนั้นแหละ ผมอยากให้เขาต้องสำนึก รีบใช้คืนให้เร็ว ตั้งเงื่อนไขว่าต้องมาทำงานใช้หนี้ใหม่ สักสองเดือน จะได้มีโอกาสมาส่งสอนต่ออีกสัก เดือน สองเดือน คล้าย ๆ กับว่ามาฝึกงาน ฝึกคุณธรรม หลังจากจบ แล้วจะอยู่จะไปก็แล้วแต่อนาคต ถ้ามีความเห็นอย่างไร ก็แบ่งปันแลกเปลี่ยนมาได้นะ ครับ ขอนุโมทนา บุญด้วยที่มีโอกาสทำบุญออกแบบวัดป่านานาชาติ ผมก็มีโอกาสบ้างเหมือนกัน สถาปนิก เขามาขอ ก็ทำด้วยความอึดเอิบยินดีเสมอ เงินทองไม่คิดครับ ด้วยความรำลึกถึงเสมอ คู่ung Sutat Suvansinpan sutato@hotmail.com

สถาพรตอบ อาจารย์คู่ung ครับ เป็นความจริงครับ มีคนที่เดือดร้อนด้วยเงินที่น้อยกว่าสามพันบาท ก็ยังมี ลองอ่านข้อความที่บันทึกตีพิมพ์มา ๆ คนหนึ่งเขียนถึงผมใน Face book

๔ เมษายน ๒๕๕๔ เวลา ๑๗.๒๕ น

คือเรื่องเงินที่ผมได้ยืมอาจารย์มานานแล้ว แล้วพอถึงเวลาที่จะส่งเงินคืออาจารย์ผมก็มีอันจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงิน เพื่อใช้เป็นค่าเดินทางและที่พักเพื่อหางานทำ แล้วขณะนี้ผมได้งานทำแล้ว เริ่มทำงานมาตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ที่ บริษัท ฤทธา จำกัด site TK-100 (อาคาร ๑๐๐ คุณยายฯ) โดยได้ทำงานเป็น site engineer ทำงานด้านระบบน้ํารองรับพื้นที่สอง ความยากมันอยู่ที่ พื้นที่หนึ่ง ถูกออกแบบมาให้รับน้ำหนักบรรทุกได้ไม่มากพอสำหรับน้ำหนักของพื้นที่สอง จึงจำเป็นต้องทำการวางคานเหล็กขนาดใหญ่ในการรองรับน้ำหนักของน้ํารองรับ แล้วถ่ยน้ำหนักลงสู่ฐานราก งานผมก็มีประมาณนี้แหละครับ ตอนนี้งานสนุกมากครับเพราะพี่ ๆ staff เป็นกันเองทุกคน ให้คำแนะนำต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี และผมก็ได้หัวหน้าที่เก่ง คือช่างไฟวัลย์ คะสันต์ แกเรียนจบที่ ม.น. รุ่นที่ 6 แกให้คำแนะนำผมเป็นอย่างดี หลังจากนั้นผมจะต้องอดทนเพื่อที่จะทำงานให้ครบสี่เดือนเพื่อที่จะผ่านโปรฯ (Probation) เพื่อเข้าเป็นพนักงานของบริษัท ฤทธา อย่างเต็มตัว ผมจะต้องทำให้ได้ เพื่อ รุ่นน้องเขาจะได้มีโอกาสที่ดีอย่างผม ผมขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงยิ่ง ที่ได้พำร่สอนผมมา และยังให้ผมได้ยืมยืมเงินในครั้งนี้ ผมจะไม่ลืมพระคุณของอาจารย์ ตลอดชีวิตของผมที่ยังมีลมหายใจอยู่ ขอบพระคุณครับผม

เจ้าของข้อความนี้ น้องเฟื่องฟ้า (คนยกมือสาธุในรูป) จะขอให้ผมลงนามรับรองกู้ยืมเงินจากกองทุนกู้ยืมฉุกเฉิน ผมเห็นว่าเรียนกับผม เห็นหน้าทุกวัน อีกอย่างกำลังจะจบ ยืมผมก็ได้ ง่ายกว่า ไม่ต้องไปเบียดเบียนเงินกองทุน ที่มีจำกัด ไม่ค่อยจะพอให้นักศึกษากู้ยืม น้องเฟื่องฟ้าสัญญาจะผ่อนชำระ แต่ก็มีอันต้องใช้เงินอยู่เรื่อยมา หากแต่ทุกครั้ง เขาจะรีบมาแจ้งเหตุจำเป็นโดยไม่ต้องรอให้ซักถาม เฟื่องฟ้า ผากเงินสองพันบาทเท่ากับเพื่อนใช้หนี้ผมแล้ว ผมก็คงจะเอาเงินนี้ไว้เตรียมช่วยคนอื่น ๆ ต่อไป นี่บังเอิญเป็นตัวอย่างเรื่องดี ๆ

อาจารย์ครับ เงินของอาจารย์ ไม่ว่าจะ ๓,๐๐๐ หรือ ก็พัน ไม่น้อยหรอกครับ ทั้ง ๆ ที่มีคนลำบากยากเข็ญมากมายในประเทศไทย แผลงที่เด็กบางคน ไม่ได้ต้องการเงิน เพียงแค่เราให้เขารู้สึกว่า ไม่ได้อยู่ในโลกใบนี้อ่างอ้างว้างเพียงคนเดียว ก็มากเกินไปที่มันจะมีกำลังใจต่อสู้ชีวิตไปได้แล้ว ผมดีใจที่มีคนอย่างอาจารย์ คิดดี คิดที่จะช่วย พยายามคิดใจแน่วว่าหนังสือของแกได้ผล ทำให้พวกเรา ๆ เหลียวกลับไปมองวงการศึกษามากขึ้น หลังจากที่สงสัยมานานว่า เกิดอะไรขึ้น ทำไมสถาปนิก และวิศวกรทุกวันนี้ ไม่เหมือนคนเก่า ๆ รุ่นเรา รุ่นก่อนเรา หากอาจารย์คิดจะช่วยเหลือเด็ก ผมก็ยินดีจะเป็นธุระเลือกเด็กที่สมควรจะช่วยเหลือให้ ตอบตรง ๆ ใจหนึ่งผมก็ไม่อยากดึงความรู้สึก หรือทัศนคติ ที่อาจารย์ส่งสารเด็กที่ยากจน หรือจัดสน ให้มาหลอ หรืออยู่ในวงจรรำเนาอย่างผม เพราะเรื่องที่น่าสมเพชกว่าความยากจนขัดสนก็มีไม่น้อย

ผู้มีชื่อเสียงท่านหนึ่งกล่าวว่า คนจนเงินมักจะจนความคิด หรือจนไปเสียทุกอย่าง ครั้งแรกที่ได้ยิน ผมคิดว่า เป็นคำพูดหยาบคายมาก ไม่น่าเลย แต่คิดถึงตัวผมเอง มันก็จริงนะ ผมไม่ใช่เศรษฐีมีเงินร่ำรวยมาก ชีวิตจริงไม่เคยคิดฝันจะมีรถยนต์ราคาแพงคันละหลายสิบล้าน คงเป็นแจกเช่นเดียวกัน เด็กบางคนจึงไม่มีปัญญาคิด แม้กระทั่งจะขอบคุณผู้ช่วยเหลือ เด็กบางคนพาพ่อแม่ ครู มาหนึ่งยong ๆ ให้อุ้มตอนเปิดเทอมแล้ว เพื่อขอโอกาสทางการศึกษา บางคนเปิดเทอมแล้วยังสวมชุดนักเรียนรองเท้าแตะ มีลั้งกระดาด (ลั้งเบียร์) ที่มีฝาข้างเพียงสามด้าน ต้องถือแบบอก แทนกระเป๋าเสื้อผ้า เห็นแล้วหน้าอกรอด ผมจนปัญญาว่า นี่มันจะเปิดเทอมพุงนี้ หมดเขตนียันยันสิทธิ์มาตั้งเดือนกว่าแล้ว แต่ด้วยมหาวิทยาลัยมีเมตตา ยอมให้ยันยันสิทธิ์ ขึ้นทะเบียน เพราะเห็นว่าครอบครัวเพิ่งจะพอหาเงินได้ ทั้งที่ความจริงก็เงินผมนั่นแหละ นับแต่นั้นมา นอกจากจะเสียเงินแล้ว บ่อยครั้งต้องเสียอารมณ์ เพราะคนพวกนี้ไม่มีแม่แต่คิดจะไหว หรือขอบคุณ อย่าคิดมากเลยครับ แม้กระทั่งนักศึกษารุ่นพี่ ที่พามันไปแปลงร่างได้สวมชุดนักศึกษา มีไทร์ มีเข็มขัดรองเท้าถูทำภายในหัวไม้กีฬาที่ เขายังไม่ขอบคุณ แล้วเขาจะขอบคุณผมอย่างไร หากจะหวังไปไกลให้ช่วยงานหรือทำงานตอบแทนเป็นครั้งคราว สำหรับบางคนนะ เมินเสียเถอะครับ เจ้าหน้าที่ที่คณะบางคนไม่เชื่อ คิดว่าผมมีอคติต่อเด็กบางคน วันหนึ่งก็ได้เรื่อง เพราะเขาแอบถามนักศึกษาว่า ทำไมจึงไม่ช่วยอาจารย์ ทั้งที่อาจารย์ขอร้อง ก็ได้คำตอบว่า “ทำไม่ต้องช่วย เพราะเขาไม่บอกว่าผมจะต้องทำอะไร ผมไม่รู้ว่าเขาจะให้ผมทำอะไร หากเขาใช้ผมไปตายล่ะ” ผมฟังแล้วก็ได้แต่หัวเราะชอบใจว่า เจ้าหน้าที่ท่านนั้น (ซึ่งถือบัญชีเงินของผม) ก็โง่เองแหละ ที่ไปเสี่ยงถามหาความเจ็บปวด ผมไม่ใช้มันไปตายหรอก หากอยากให้ตาย ก็ปล่อยให้ตายตั้งแต่วันที่พาแม่มานั่งไหวขอโอกาสแหละ ภาษิตไทยเขาว่า ไม่รู้จักบุญคุณข้าวแดงแกงร้อน หรืออาจหนักถึงขั้นกินบนเรือนซัตรีหลังคาก็มี เด็กบางคน หาทุนการศึกษาให้ เวลาเจ้าของทุนมาเยี่ยม ก็บอกอย่างกล้าหาญว่า เรียนจบผมจะเป็นรับราชการไปทำงานที่ ... มีพ่อ ลุง พี่ ป้า น้า อา จะฝากงานให้ จะเป็นวิศวกรที่เก่ง เพราะวิศวกรสมัยนี้ มีแต่โง่ ๆ ทำตึกก็ร้าว ทำถนนก็พัง โธ่ นี่ แปลว่า สาเหตุที่วิศวกรไทยโง่ เพราะครูอย่างผมสอนห่วยใช้ไหมครับ ด่ากุดต่อหน้าประชาชนเลยหรือ ผมก็ไม่ได้เห็นว่าคนเหล่านี้จะเก่งสักเท่าไร ไม่อยากบอกว่าตึกร้าว หรือถนนพังเพราะแรง Corruption แบบที่มึงปรารถนาจะไปลืมหินอำปาก หรือก่อร่างสร้างตัวแหละ หาใช่กูไม่

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่คนเหล่านี้ไม่เคยคิด คือกฎแห่งกรรมว่า โชควาสนาพาเขาามาไกลได้เพียงนี้ แต่กรรมของเขาแหละที่ทำให้เขามีเพียงแค่นี้ ไปไม่ไกลกว่านี้ หากเป็นรายการ The Star คั่นฟ้าคว้าวาด ก็จะต้องกล่าวว่า “คุณไม่ได้ไปต่อ” โลกนี้มีทั้งคนดี และไม่ดีแหละครับ เราต้องใช้ความพยายามมอง และคิดเอาเอง อาจารย์สุทัศน์ เคยบอก หรือสอนผมให้คิดนะว่า สอนหนังสือไปเถอะ ปี ๆ หนึ่ง เราสอนคน ได้คนดีสักหนึ่งคน ก็ดีก็ว่าเลยไปเสียทั้งหมด หากคิดว่าโลกนี้มีแต่คนเลว แล้วไม่ทำอะไร อีกหน่อย คนดีก็ตายห่าหมดแหละครับ เห็นเฮียบ่นมาเยอะ ผมก็ชอบบ่นบ้าง